

РЕШЕНИЕ

№ 8516

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в
публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **353** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 във връзка с чл. 128а и чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по искова молба на С. П. В. против Началник на ДНСК с която са предявени искиове с правно основание чл. 128а АПК вр чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на:

Решение № 21237/20.06.2025 г., по адм.дело № 7797 /2024 г. по описа на АССГ

Решение № 52 / 6.01.2026 г. по адм. дело № 7798 / 2025г по описа на ВАС.

Излага подробни доводи, че претендираната нищожност на решенията произтича от противоречие с действащите правни норми, съществено нарушение на съдопроизводствените правила, целенасочено заобикаляне на закона, превратно упражняване на власт, липса на мотиви, липса на воля. Сочи, че са нарушени императивни разпоредби от АССГ и от ВАС. ВАС следвало да отмени и върне за ново разглеждане делото на АССГ, а не да оставя в сила нищожно решение. Претендира разноски.

Ответникът Началникът на Дирекцията за национален строителен контрол в писмен отговор и в с.з. чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Сочи, че няма основания които да обосноват извод за нищожност на атакуваните съдебни актове. Не е доказано решенията да страдат от съществени пороци. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СПП не взема участие.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, приема за установено от фактическа и правна

страна следното:

Исковата молба е частично допустима.

С Решение № 21237/20.06.2025 г., по адм.дело № 7797 /2024 г. по описа на АССГ е отхвърлено оспорването на С. П. В. против заповед № РД-15-448/4.07.2024 г. на началника на ДНСК.

Решението е обжалвано от С. П. В. пред Върховния административен съд. В касационната жалба са обосновани доводи за нищожност на решението на Административен съд София-град. С Решение № 52 / 6.01.2026г по адм. дело № 7798 / 2025г по описа на ВАС е оставено в сила Решение № 21237/20.06.2025 г., по адм.дело № 7797 /2024 по описа на Административен съд София-град.

Според Тълкувателно решение № 1/10.02.2012 г. на Върховния касационен съд, постановено по тълкувателно дело № 1/2011 г., задължително за всички съдилища по силата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт относно валидността на съдебните решения, нищожни са съдебните решения, постановени: от ненадлежен орган или в ненадлежен състав, извън правораздавателната власт на съда, не е в писмена форма, има абсолютна неразбираемост на волята на съда или е неподписано. Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи служебно.

Следователно с Решение № 52 / 6.01.2026г по адм. дело № 7798 / 2025г Върховният административен съд служебно е разгледал въпроса за нищожността на решението на АССГ по адм д 7797/ 2024г и след като не го е обявил за такова, означава, че го е приел за валидно. При упражнен касационен контрол, който по силата на чл. 218, ал. 2 от АПК се извършва служебно по отношение на валидността /нищожността/ на обжалваното съдебно решение, искът по чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК за обявяване нищожността на съдебно решение е недопустим.

С оглед изложеното депозираната от С. П. В. искова молба в частта ѝ относно прогласяване на нищожността на Решение № 21237/20.06.2025 г., по адм.дело № 7797 /2024 г. по описа на АССГ е процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

По отношение на останалата искова претенция за обявяване нищожност на Решение № 52 / 6.01.2026г по адм. дело № 7798 / 2025г по описа на ВАС:

Искът за прогласяване на нищожност на посоченото съдебно решение на ВАС е изрично предвиден в чл.128а от АПК и е допустим. Предявен е от страна по делото, по което е постановеното съдебното решение, прогласяването на чиято нищожност се иска. Ответникът е пасивно легитимиран да отговаря по иска. Съгласно трайно установената съдебна практика искът за прогласяване на нищожност на съдебен акт е установителен по своя характер и е средство за преодоляване на правен спор между страните, участвали в делото, по което е постановен този акт. Правният спор по настоящето дело е относно валидността на съдебно решение, поради това той трябва да бъде разрешен със сила на пресъдено нещо между страните по адм. дело № 7798/25г на ВАС, а ответник по иска следва да е ответника по адм д.№ 7798/25г на ВАС, а именно Началник на ДНСК.

Преди всичко, следва да се отбележи, че не се съдържа легална дефиниция за нищожността на съдебен акт, но трайната съдебна практика приема, че нищожността на един съдебен акт може да се обоснове от най-тежки пороци във връзка с формиране волята на съдебния орган, който го е постановил. Следва да е налице порок във функционирането на съда или в надлежното сформирание на състава му, да бъде засегнато изключителното му овластяване да разрешава съдебни спорове или формата на съдебното решение/определение/ или да е налице абсолютна невъзможност да бъде разбрана изразената воля. В този смисъл, нищожно съдебно

решение /определение/ ще е налице, когато е постановено от незаконен състав, еднолично от съдия, вместо от съдебен състав, когато това е предвидено в закона, само от съдебни заседатели, или с участието на лице, което не е съдия в съответния съд, или лице, което не е било избрано за съдебен заседател, устното и неподписано решение/определение/. За да бъде обявено едно решение /определение/ за нищожно е необходимо наличието на изключително тежък порок, засягащ компетентността на съда, изразената в съдебния акт воля или много тежък порок във формата на решението /определението/.

В случая решението, чиято нищожност се иска да се прогласи е постановено от надлежен съдебен орган, в пределите на неговата компетентност, в писмена форма, с безспорно авторство и подпис на съдиите, които са го постановили. Решението, чиято нищожност се претендира от ищеца, е постановено в състав от трима съдии в съдебно заседание, съгласно чл. 217 ал.1 от АПК. Решението е изготвено и в изискващата се от закона писмена форма, подписано е от съдиите от тричленния състав, включва всички изискуеми реквизити и е мотивирано. Съдържанието му е точно и ясно. При постановяването му ВАС не е излязъл извън правораздавателната си власт.

В решението чиято нищожност се иска да се обяви съдът ясно е изразил волята си, че не констатира наличието на обстоятелства, водещи до нищожност на оспореното съдебно решение на АССГ, за чиято валидност съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК Върховният административен съд следи и служебно. Такъв порок на съдебното решение е налице, когато не са извършени всички правни действия, представляващи елементи от фактическия му състав, например когато не е постановено от съд или е постановено от съд, но извън пределите на правораздавателната му власт или от незаконен състав, както и когато противоречи на основите на правовия ред, изпълнението му е правно или фактически невъзможно или решението е напълно неразбираемо, така че волята на съда не би могла да се изведе и чрез тълкуване. Оспореното решение на АССГ не страда от посочените по-горе пороци, поради което е валидно.

Следва да се отбележи, че производство по чл. 128а от АПК не е средство за промяна на мотивите изразени в Решението чиято нищожност се иска да се обяви. В настоящото производство съдът не е компетентен да разгледа и разреши въпроси свързани с правилността на решението. В никакъв случай обаче, не води до неяснота относно формираната воля на съда. Не е налице неразбираемост волята на съда, която да не може да бъде възприета от страните. Доводите на ищеца сочат, че не е съгласен с преценката на съда и намира за неправилно процесното решение. Тези доводи обаче, са ирелевантни при преценката относно валидността на решението, предмет на настоящия спор. Посочените съображения по същество се свеждат до оплаквания за неправилност, които не следва да се обсъждат. Изложените към последното мотиви изцяло съответстват на постановения диспозитив и не обективират порок, обосноваващ неговата нищожност. Несъгласието на страната в производството със становището на съда и изхода на делото не са обстоятелства, представляващи основание постановеното решение да бъде преценено като нищожно. С оглед спецификата на производството по чл. 128а от АПК, неотнормирани към валидността на процесният съдебен акт са доводите изложени в исковата молба за нищожност на първоинстанционното съдебно решение, което е основание за прогласяване на нищожност на решението на Върховния административен съд. Същите са относими към правилността на съдебния акт, а не по отношение на неговата валидност, която е предмет на производство по чл. 128а от АПК.

В настоящото производство по чл.128а от АПК е недопустимо преразглеждане на въпроса, предмет на Решение № 52/6.01.2026 г., по адм.дело № 7798 /2025 г. по описа на ВАС. Несъгласието на ищцовата страна с възприетите от съдебния състав факти и обстоятелства,

респективно направените изводи в решението чиято нищожност се иска да се обяви не обуславят наличие на основание за обявяване нищожност на този съдебен акт. Следователно, не са налице пороци, свързани с валидността на съдебното решение, поради което искът е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските: С оглед изхода на спора , на ищеца не се дължат разноски. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 102,26 евро / определен съгласно чл. 143 ал.3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Ю.. възнаграждение е дължимо от ищцата, тъй като с определение № 2121 от 19.01.2026г по адм. д. 353/2026г на АССГ е освободена единствено от заплащане на държавна такса в размер на 10, 22 евро, но не и от съдебни разноски.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на С. П. В. в частта ѝ, с която се претендира нищожност на Решение № 21237/20.06.2025 г., по адм.дело № 7797 /2024 г. по описа на АССГ

ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ искова молба на С. П. В. против Началник на ДНСК с която е предявен иск с правно основание чл. 128а АПК вр чл.128, ал.1, т.8. от АПК за обявяване нищожност на Решение № 52 / 6.01.2026г по адм. дело № 7798 / 2025г по описа на ВАС.

ОСЪЖДА С. П. В. да заплати на Дирекция за национален строителен контрол юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта имаща характер на определение подлежи на обжалване в 7 дневен срок от съобщаването му с частна жалба.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: